

Borba, blizina, misija (21): On radi sa mnom. Preobražavajuća snaga rada

Kad dopustimo Božjoj mudrosti da ostane i djeluje s nama, naši naponi nisu jednostavno posvećeni njemu: oni postaju Božje djelo.

16.02.2026.

„Pošalji mi, Gospodine, mudrost svoju s prijestolja slave svoje da bude

sa mnom i da radi sa mnom da znam što ti je ugodno.“¹ Na početku kroz godinu, Crkva svake godine moli ovim riječima, nadahnuta Knjigom Mudrosti (usp. Mudr 9,10). Mudrost, koja je „okus dobrote“,² je sposobnost razlučivanja onoga što je uistinu važno, onoga što je potrebno, onoga boljeg (usp. Lk 10,42). Sve više ljudi cijeni ovo nematerijalno blago: razočarani imperativima uspjeha i sigurnosti koji su ih ostavili praznima, počinju tražiti dalje od toga. Ponekad ih ta potraga vodi do kršćanske vjere, dok ih drugi put vodi do istraživanja drevnih religijskih i filozofskih tradicija Dalekog istoka, grčkih škola mišljenja poput stoicizma ili čak duhovnosti New Agea.

„Pošalji svoju mudrost s prijestolja slave“: moleći se na ovaj način, Crkva se uzdiže usred tih čežnji i proglašava Boga jedinim izvorom istinske mudrosti. U tome molitva

nije neobična za vjernika; ali, s druge strane, što može značiti da ta mudrost s visina „radi sa mnom“, da me prati u mom svakodnevnom radu? U nekoliko tradicija koje smo upravo spomenuli, svakodnevni rad se obično promatra upravo kao prepreka u potrazi za mudrošću, za puninom života. U Bibliji se, međutim, mudrost - Božji plan spasenja za njegov narod, objavljen malo po malo u Zakonu i Prorocima - odvija kroz živote i rad čovječanstva. Utjelovljena prvo u djelu stvaranja svijeta, ona doseže svoj vrhunac utjelovljenjem Riječi, riječima, djelima i djelom Isusa iz Nazareta.

"Natprirodni motiv"

U svojim propovijedima, sveti Josemaría se često vraćao činjenici da Isusovo spasenje, konačno otkrivenje mudrosti, uključuje ne samo njegova učenja, njegova čuda i njegovu žrtvu na križu, već i njegov

svakodnevni rad u Nazaretu.

„Preuzevši ga, rad nam se predstavlja kao otkupljena i otkupljujuća stvarnost: to nije samo područje u kojem čovjek živi, već i sredstvo i put do svetosti, stvarnost koja se može posvetiti i koja posvećuje.“³ Isusovim djelovanjem u Nazaretu, sve aktivnosti usmjerene na zadovoljavanje različitih potreba ljudskog života uključene su u Božji plan.

„Ne može se reći da postoje plemenite stvarnosti koje su isključivo svjetovne, nakon što se Riječ udostojila preuzeti potpunu ljudsku prirodu i posvetiti zemlju svojom prisutnošću i djelom svojih ruku.“⁴ Sve što činimo tako dobiva novo značenje: mudrost koja „je sa mnom“ i „radi sa mnom“ jest sam Isus, koji moj rad povezuje sa svojim. Moj rad tada može postati izraz te božanske mudrosti, i to znači „posvetiti“ ga: učiniti ga nečim što

pripada Bogu, produžetkom Božjeg trajnog blagoslova na svijet (usp. Post 1).

Taj horizont, koliko god bio lijep, može se zamutiti ili mu treba vremena da se pojavi. Mnogi se ljudi jednostavno iscrpe ili zgnječe pod teretom svoje profesije ili „izgore“ nakon godina intenzivnog rada. Drugi pate od bezuspješne potrage za poslom ili se pokušavaju oporaviti od velikog profesionalnog neuspjeha. A neki se bore s „prisilnom neaktivnošću“⁵ zbog starosti ili bolesti. Za sve njih, bez obzira na njihove okolnosti, vrijedi ono što je sveti Josemaría napisao u *Putu*: „Dajte svom običnom profesionalnom radu nadnaravni motiv i posvetit ćete ga.“⁶ Ova fraza čini se jednostavnom, ali sadrži viziju svijeta koja ostaje nova i neobična. Moj rad, ili moji naponi da pronađem posao ili da budem u službi drugima unatoč svojim fizičkim

ograničenjima - sve se to uklapa - želi se uklopiti! - u Božji plan mudrosti. Ono što postaje sveto, tajanstveno plodonosno, jest moj "obični rad", ista stvar koju bih mogao raditi sam. Zapravo, moj rad već unaprijed pripada Bogu, kao nešto što može biti sveto, ali zahtijeva pravilno raspoloženje srca.

„Natprirodni motiv“ vidi se u kvaliteti i toplini rada: „bitni dio tog rada – posvećenja običnog rada – koji nam je Bog povjerio jest dobro obavljanje samog rada, kao i ljudsko savršenstvo, pravilno ispunjavanje svih profesionalnih i društvenih obveza.“⁷ Razmislimo o ovim riječima: „savršenstvo“ rada, kaže nam sveti Josemaría, mjeri se u terminima „profesionalnih i društvenih obveza“. To nas vodi do srži svetosti rada, do njegovog posebnog načina pripadanja Bogu.

Kad posao dobije lice

Svaki rad shvaća se u kontekstu odnosa: to je usluga koju dugujemo određenoj osobi ili zajednici, nekome s potrebom koju se profesionalac obvezao ispuniti. Otuda riječ 'profesija', od latinskog *professio*: javna izjava o predanosti. Mreža razmjene usluga koja se tako stvara ono je što rad čini istinski ljudskim pothvatom. Unatoč prividnoj depersonalizaciji mnogih poslova 21. stoljeća, ti odnosi tiho i dalje postoje: član osoblja za čišćenje posvećen pružanju ugodnog okruženja za ostatak tima, zrakoplovni inženjer koji se osjeća odgovornim za živote putnika, arhitekt koji dizajnira prostore imajući na umu suživot njihovih budućih stanovnika, skladištar koji se trudi za pravovremenu dostavu robe bez oštećenja, restaurator baštine koji čuva kulturna dobra za buduće generacije...

Za one koji žele posvetiti svoj rad – to jest, integrirati ga u Božji plan – ovi odnosi zauzimaju središnje mjesto: rad postaje personaliziran, dobiva lice. I upravo unutar te mreže ljudskih odnosa nalazi se „nadnaravni motiv“ koji posvećuje rad: „Važno je ne zaboraviti (...) da je to dostojanstvo rada utemeljeno na Ljubavi. Velika čovjekova privilegija je sposobnost voljeti, nadilazeći tako prolazno i efemerno. Može voljeti druga stvorenja, govoreći 'ti' i 'ja' puni značenja. I može voljeti Boga, koji nam otvara vrata neba, koji nas čini članovima svoje obitelji, koji nas ovlašćuje da s njim razgovaramo i licem u lice. Zbog toga se čovjek ne smije ograničiti na stvaranje stvari, na gradnju predmeta. Rad se rađa iz ljubavi, očituje ljubav, upućen je na ljubav.“⁸

Drugim riječima, „natprirodni motiv“ nije ništa drugo nego ljubav prema Bogu i prema čovječanstvu. U ovim

retcima, kao i u drugim prilikama, sveti Josemaría to prvo piše velikim slovom, jer Ljubav, izvor svake druge ljubavi, jest Bog. Ljubav koja prebiva u meni kada dopustim sebi da me Bog ljubi, kada otvorim oči za njegovu osobnu prisutnost pored sebe, kada naučim razgovarati s njim kao s prijateljem, licem u lice. To je ljubav koja „otvara vrata neba“, koja preobražava našu vlastitu stvarnost u nebo, budući da smo s Onim koji nas beskrajno ljubi, primajući tu ljubav i uzvraćajući je s zahvalnom radošću. I tako nadilazimo „prolazno“, postižući cilj koji žele svi tražitelji mudrosti: voljeti, blagoslivljati, kao što to čini Bog. Ta ljubav sastoji se od izgovaranja „ti“ i „ja“ u najpunijem smislu tih zamjenica: bijega iz zatvora naše sebičnosti i otkrivanja, kao da je prvi put, drugoga.

Stoga, kako objašnjava sveti Josemaría, „rad kršćanina ne može

biti samo obavljanje stvari, izgradnja predmeta.“ To je iskušenje s kojim se svi suočavamo u svom radu, posebno u današnjoj kulturi: ograničiti se na ispunjavanje niza zadataka ili ciljeva; ili, također, mjeriti svoj uspjeh ili neuspjeh u smislu materijalne učinkovitosti, rezultatima na koje možemo ukazati i koje možemo izmjeriti. U gotovo svakom radnom okruženju često se događa da različite vrste pritisaka - hitnost, konkurencija, nepredviđeni događaji - otežavaju gledanje dalje od „predmeta“ neposredne brige kako bismo vidjeli osobu koja stoji iza njih. Osoblje tvrtke, putnici u zrakoplovu, kupci koji čekaju svoje kupnje... svi ti ljudi mogu biti potisnuti u drugi plan, preplavljeni drugim zahtjevima.

Suočen s ovom složenošću, sveti Josemaría inzistira na tome da se prava vrijednost rada mjeri ljubavlju. Ljubav je ta koja radu daje njegovu transformativnu moć, kako

sažima na kraju odlomka: ako je od Boga, „rođen je iz ljubavi“, jer samo srce koje zna da je voljeno može shvatiti svoj rad kao način ljubavi; ono „očituje ljubav“, jer odražava Božju prirodu; „naređeno je ljubiti“, jer istinski teži služiti, nuditi pomoć, brinuti se za ljude i svijet. Upravo ta ljubav objašnjava zašto čovjek uvijek želi poboljšati kvalitetu svog rada. Ne radi se o opsesiji učinkovitošću, ili perfekcionizmom, ili strahom od neuspjeha: radi se o želji da bolje služi onima koje voli. Radim to dobro, s ljubavlju, jer mislim na ljude. A ako me ljubav motivira, čak i ono što se iz ljudske perspektive može činiti kao neuspjeh može u Božjim očima biti trijumf. Jer, u konačnici, „Bog me nije pozvao da budem uspješan. Bog me je pozvao da budem vjeran.“⁹

U nedavnoj poruci, Otac je objasnio u kojem smislu je „motiv“ koji nam omogućuje posvećivanje rada uistinu

nadnaravni: „To nije samo rad za Boga i od Boga, već je istovremeno i nužno Božje djelo; on je onaj koji prvi ljubi i, po Duhu Svetomu, omogućuje našu ljubav.“¹⁰ Kada dopustimo Božjoj mudrosti da ostane i djeluje s nama, naši naponi nisu jednostavno posvećeni njemu i nadahnuti njime: oni postaju Božje djelo. I tada zaista možemo Isusove riječi učiniti svojim: „Otac moj sve do sada radi pa i ja radim... Sin ne može sam od sebe činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on čini, to jednako i Sin čini.“ (Iv 5,17.19). Kada se to dogodi, naš rad postaje iskra Božje ljubavi u povijesti: mali, ali vitalni dio njegova velikog plana spasenja. I to našem običnom, svakodnevnom radu daje transformativnu snagu, evangelizacijski potencijal koji samo Bog može izmjeriti ili predvidjeti: mi na stvaran način doprinosimo spasenju svijeta.

.....

1. Liturgija Časoslova, četvrtak 3. tjedna kroz godinu, Služba čitanja. Latinski tekst glasi ovako: «Emitte, Domine, sapientiam de se is magnitudeinis tuae, ut mecum sit et mecum laboret. Ut sciam quid acceptum sit apud te».

2 Sveti Bernard, Sermo 85, 5.

3 Sveti Josemaría, Susret s Kristom, br. 47.

4 Isto, br. 120.

5 Sveti Josemaría, Put, br. 294.

6 Isto, br. 359.

7 Sveti Josemaría, Pismo 24, br. 18.

8 Susret s Kristom, br. 48.

9 Usp. L. Maasburg, Majka Terezija iz Kalkute. Osobni portret, Madrid, Palabra 2012., str. 208.

10 F. Ocariz, Poruka, 10. listopada
2024.

Robert Marsland

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/borba-blizina-misija-21-on-
radi-sa-mnom-preobrazabajuca-snaga-
rada/](https://opusdei.org/hr-hr/article/borba-blizina-misija-21-on-radi-sa-mnom-preobrazabajuca-snag-rada/) (24.03.2026.)